

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย ปัญหา และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงผลการวิจัย ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำวิจัย และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับงานวิจัย ตามลำดับดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ศัพท์การเมืองการปกครองสมัยรัชกาลที่ 4 ถึงรัชกาลที่ 7 ซึ่งผู้วิจัยรวบรวมได้จำนวน 196 คำ จำแนกเป็น 2 ประเภท ตามลักษณะปกครองได้ดังนี้

ก. ศัพท์ที่ไม่ได้แสดงแนวคิดทางการเมืองการปกครองที่ได้รับอิทธิพลจากตะวันตก มีจำนวน 67 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 34.18 เป็นคำที่สร้างตามความคิดที่เกิดขึ้น

ข. ศัพท์ที่แสดงแนวคิดทางการเมืองการปกครองที่ได้รับอิทธิพลจากตะวันตก มีจำนวน 129 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 65.81 ประกอบด้วยคำ 3 ลักษณะ คือ คำยืมโดยการทับศัพท์ คำที่ยืมมาใช้โดยการแปรรูปศัพท์ และ คำที่กำหนดขึ้นใช้แทนความหมายที่ยืมมา

จากจำนวนศัพท์ทั้ง 2 ประเภท แสดงให้เห็นว่าการเมืองการปกครองในช่วงรัชกาลที่ 4 ถึงรัชกาลที่ 7 ได้รับอิทธิพลจากตะวันตกมาก ทำให้ลักษณะการปกครองเปลี่ยนไปในลักษณะตะวันตกมากกว่าที่จะคงรูปแบบการปกครองในลักษณะเดิม

ลักษณะของศัพท์ทั้ง 2 ประเภทนี้แสดงให้เห็นว่ามีวิธีการกำหนดศัพท์ 4 วิธี ได้แก่

1. สร้างคำใหม่แทนความคิดที่เกิดขึ้น มีจำนวน 67 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 34.18
2. ยืมคำโดยการทับศัพท์ มีจำนวน 30 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 15.3
3. ยืมคำโดยการแปลรูปศัพท์ มีจำนวน 34 คำ คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 17.34
4. กำหนดศัพท์ขึ้นใช้แทนความหมายที่ยืมมา มีจำนวน 65 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 33.16

คำที่สร้างขึ้นในข้อ 1, 3 และ 4 จะใช้วิธีการสร้างคำที่คล้ายกัน ซึ่งมีวิธีการดังนี้

- ใช้คำไทย
- ใช้คำบาลีสันสกฤต
- ใช้คำเขมร
- ประสมคำ ได้แก่
 - คำไทยประสมคำไทย
 - คำไทยประสมบาลีสันสกฤต
 - คำไทยประสมเขมร
 - คำไทยประสมบาลีสันสกฤตและเขมร
 - คำไทยประสมบาลีสันสกฤตและอังกฤษ
 - คำบาลีสันสกฤตประสมกันในลักษณะคำประสม
 - คำบาลีสันสกฤตประสมกันในลักษณะสมาส
 - คำเขมรประสมเขมร
 - คำบาลีสันสกฤตประสมเขมร

เมื่อพิจารณาวิธีการกำหนดศัพท์ทั้ง 4 ประเภทจะพบว่า การสร้างคำใหม่จะเป็นศัพท์ที่ไม่แสดงแนวคิดทางการเมืองการปกครองที่ได้รับอิทธิพลจากตะวันตก ส่วนวิธีการยืมคำโดยการทับศัพท์ การยืมคำโดยการแปลรูปศัพท์ และการกำหนดศัพท์ใช้แทนความหมายที่ยืมมา จะเป็นศัพท์ที่แสดงแนวคิดทาง

การเมืองการปกครองที่ได้รับอิทธิพลจากตะวันตก ซึ่งแสดงให้เห็นวิธีการรับแนวคิดจากตะวันตกว่า เรามีวิธีการกำหนดศัพท์แทนแนวคิดที่รับมาใหม่ได้อย่างไรในช่วงรัชกาลที่ 4 ถึงรัชกาลที่ 7

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากศัพท์ที่ปรากฏในแต่ละรัชกาลจะสังเกตเห็นว่า แต่ละรัชกาลมีวิธีการกำหนดศัพท์ต่างกัน ดังตารางต่อไปนี้

วิธีการ	รัชกาล			
	ร.4	ร.5	ร.6	ร.7
สร้างคำแทนความคิดที่เกิดขึ้น (67)	55	38	8	6
ยืมคำโดยการทับศัพท์ (30)	5	19	10	1
ยืมคำมาใช้โดยแปลรูปศัพท์ (34)	-	6	12	28
กำหนดศัพท์ใช้แทนความหมายที่ยืมมา (65)	1	36	44	47

จากตารางข้างต้น จะสังเกตเห็นว่าแต่ละรัชกาลนิยมใช้วิธีการกำหนดศัพท์ต่างกัน ดังนี้

รัชกาลที่ 4 ใช้วิธี กำหนดศัพท์แทนความคิด

รัชกาลที่ 5 ใช้วิธี กำหนดศัพท์แทนความคิด ยืมความหมาย และยืมศัพท์

รัชกาลที่ 6 ใช้วิธี ยืมความหมาย ยืมคำแบบแปล ยืมคำ

รัชกาลที่ 7 ใช้วิธี ยืมความหมาย ยืมคำแบบแปล

การเปลี่ยนแปลงของศัพท์ เป็นการแสดงวิวัฒนาการของศัพท์การเมืองการปกครองที่เกิดขึ้นในช่วงรัชกาลที่ 4 ถึงรัชกาลที่ 7 ตลอดจนแสดงให้เห็นวิธีการใช้ศัพท์ในช่วงรัชกาลที่ 4 ถึงรัชกาลที่ 7 เช่นกัน ซึ่งศัพท์การเมืองการปกครองในช่วงดังกล่าว ที่รวบรวมมาได้จำนวน 196 คำ มีการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

- ก. ใช้รูปศัพท์เดิมความหมายเดิม มีจำนวน 45 คำ คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 22.95
- ข. ใช้ความหมายเดิมเปลี่ยนรูปศัพท์ มีจำนวน 25 คำ คิดเป็น อัตราร้อยละ 12.75
- ค. ใช้รูปศัพท์เดิมเปลี่ยนความหมาย มีจำนวน 17 คำ คิดเป็น อัตราร้อยละ 8.67
- ง. เลิกใช้ศัพท์ มีจำนวน 88 คำ คิดเป็นอัตราร้อยละ 44.89

จากการเปลี่ยนแปลงของศัพท์ข้างต้น สรุปวิธีการใช้ศัพท์ในช่วง รัชกาลที่ 4 ถึงรัชกาลที่ 7 ตามปริมาณที่ใช้มาก ดังนี้

1. เลิกใช้ศัพท์
2. ใช้รูปศัพท์เดิมความหมายเดิม
3. ใช้ความหมายเดิมเปลี่ยนรูปศัพท์
4. ใช้รูปศัพท์เดิมเปลี่ยนความหมาย

จากผลการวิจัยข้างต้น เมื่อเปรียบเทียบกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้จะพบว่า ผลที่ได้จากการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ แต่ละรัชกาลมีวิธีการกำหนดศัพท์และใช้ศัพท์ต่างกัน และ ในสมัยรัชกาลที่ 4 ถึง รัชกาลที่ 7 ศัพท์การเมืองการปกครอง มีการเปลี่ยนแปลง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัย

จากการวิจัยเรื่องวิวัฒนาการศัพท์การเมืองการปกครองไทยสมัยรัชกาลที่ 4 ถึงรัชกาลที่ 7 ผู้วิจัยประสบปัญหาเรื่องข้อมูล ได้แก่คำศัพท์บางคำ ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าจะพบในสมัยหนึ่งแต่ไม่ปรากฏในเอกสารที่ใช้เก็บข้อมูลซึ่งอาจทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนไปบ้าง ถ้าสามารถได้ข้อมูลเพิ่มเติมจะทำให้ผลการวิจัยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น บางครั้งผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยการใช้ข้อมูลจากหนังสือ อักษรวิธานศัพท์หมอบรัดเลย์ ในกรณีที่ได้ศึกษาจากเอกสารทางประวัติศาสตร์แล้วพบว่ามีความคำนั้นจริงๆ

งานวิจัยเรื่องนี้ทำให้ผู้วิจัยพบว่ายังมีสิ่งที่น่าสนใจอีกหลายประการ เช่น

1. เรื่องตัวเขียน คำคำเดียวกันบางสมัยมีการเขียนที่ต่างกัน เช่นคำว่า ภาษี สมัยหนึ่งเขียนว่า พาสี อีกสมัยหนึ่งเขียนว่า ภาษี จึงเป็นสิ่งที่น่าศึกษาว่าเหตุใดจึงมีการเปลี่ยนแปลงตัวเขียน และการเปลี่ยนแปลงตัวเขียนเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงเสียงหรือไม่
2. ศัพท์ที่เป็นราชทินนามและบรรดาศักดิ์ซึ่งผู้วิจัยมิได้นำมาศึกษาในงานวิจัยนี้เป็นสิ่งที่น่าสนใจและนำมาศึกษาในลักษณะของการใช้ราชทินนามและบรรดาศักดิ์ของแต่ละสมัยว่าต่างกันอย่างไร และแสดงให้เห็นอะไรบ้าง
3. ศัพท์การเมืองการปกครองซึ่งปรากฏในเอกสารหรือหลักฐานอื่นนอกเหนือจากเอกสารที่ผู้วิจัยนำมาศึกษา ตลอดจนศัพท์การเมืองการปกครองซึ่งปรากฏหลังสมัยรัชกาลที่ 7 จนถึงปัจจุบัน และศัพท์ที่ปรากฏก่อนสมัยรัชกาลที่ 4 สามารถนำมาศึกษาต่อได้ ซึ่งจะช่วยให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของภาษาได้ในหลายลักษณะ